

Historia - przysiółek GRANECZNIK

GRANECZNIK

dawniej Granicznik, niem. Granietschnik

Folwark wzmiankowany od 1722 r. należący do majątności Choryń i do jej kolejnych właścicieli (patrz Choryń)

W latach 80. XIX w. na terenie folwarku wymieniany jeden dom zamieszkały przez 25 osób. Powierzchnia folwarku podawana łącznie z powierzchnią dóbr macierzystych (patrz Choryń).

Zespół folwarczny usytuowany wśród pól na południowy - wschód od Choryni przy bocznej drodze prowadzącej z Choryni do Kopaszewa. W 4 ćw. XIX w. podwórze folwarczne na rzucie prostokąta, o dłuższej osi wsch. - zach., ze ściętym narożem od strony pn. - wsch. oraz z wjazdami od strony północnej, południowej i zachodniej. Na zachód od podwórza, przy polnej drodze prowadzącej w kierunku Katarzynina, usytuowana była cegielnia, a naprzeciwko niej nieduży staw. W końcu XIX w. w pierzei północnej znajdowała się stodoła i owczarnia, przekształcona później na oborę, w pierzei północno - wschodniej budynek gospodarczy pracowników, w narożu południowo - wschodnim dom mieszkalny, w pierzei południowej owczarnia, a po drugiej stronie wjazdu, naprzeciwko stodoły, stajnia. W roku 1913 na terenie podwórza zbudowany został budynek gospodarczy z cegły, a także czworaki dla służby folwarcznej w pierzei południowej oraz pośrodku dziedzińca. Również wówczas podwórze uzyskało kształt regularnego prostokąta, który został jednak w części zachodniej podzielony drogą. Po II wojnie światowej owczarnie zmieniono na obory, po 1978 r. je wyburzono, prócz tego zniszczeniu uległa także stajnia. Obecnie zespół folwarczny bardzo zdegradowany i zachowany w stanie szczątkowym. Ocalały jedynie domy pracowników folwarcznych usytuowane w pierzei południowej i zachodniej podwórza, stodoła w części zach. pierzei pn. oraz dwa budynki gospodarcze pracowników w narożu północno - wschodnim.

Dom pracowników folwarcznych nr 2 przeznaczony dla sześciu rodzin, zbudowany w 1913 r., murowany z cegły, ze szczytami z muru pruskiego, parterowy z użytkowym poddaszem, nakryty dachem dwuspadowym, boczne skrzydła dachami naczółkowymi, pokryty dachówką. Wzniesiony na planie litery „U”. Elewacje tynkowane, z wyjątkiem ceglano-cokołu, obecnie częściowo zniekształcone. W elewacji frontowej wyróżniają się ozdobne szczyty bocznych skrzydeł wykonane z muru pruskiego.

Stodoła polna, wzniesiona w 4 ćw. XIX w., murowana z cegły, nakryta dachem dwuspadowym pokrytym dachówką. Budynek na planie prostokąta z dwoma sąsiadującymi klepiskami. Elewacja ceglana z zachowanym detalem w postaci ślepych, odcinkowo zamkniętych blend. Szczyty zakończone bardzo drobnym frezem schodkowym.

Źródło:

Redakcja naukowa serii prof. dr hab. Jan Skorutowicz "Dawne budownictwa folwarczne"

Jolanta Goszczyńska, Majątki Wielkopolskie, Tom V, Powiat Kościański, Wydawnictwo Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno Spożywczego w Szreniawie 1998r., wyd. cyt., s. 72.

Gmina Kościan

Tu warto mieszkać, pracować i działać...

2014-04-22

Data zamieszczenia dokumentu w serwisie internetowym

559

Nr
dokumentu